Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

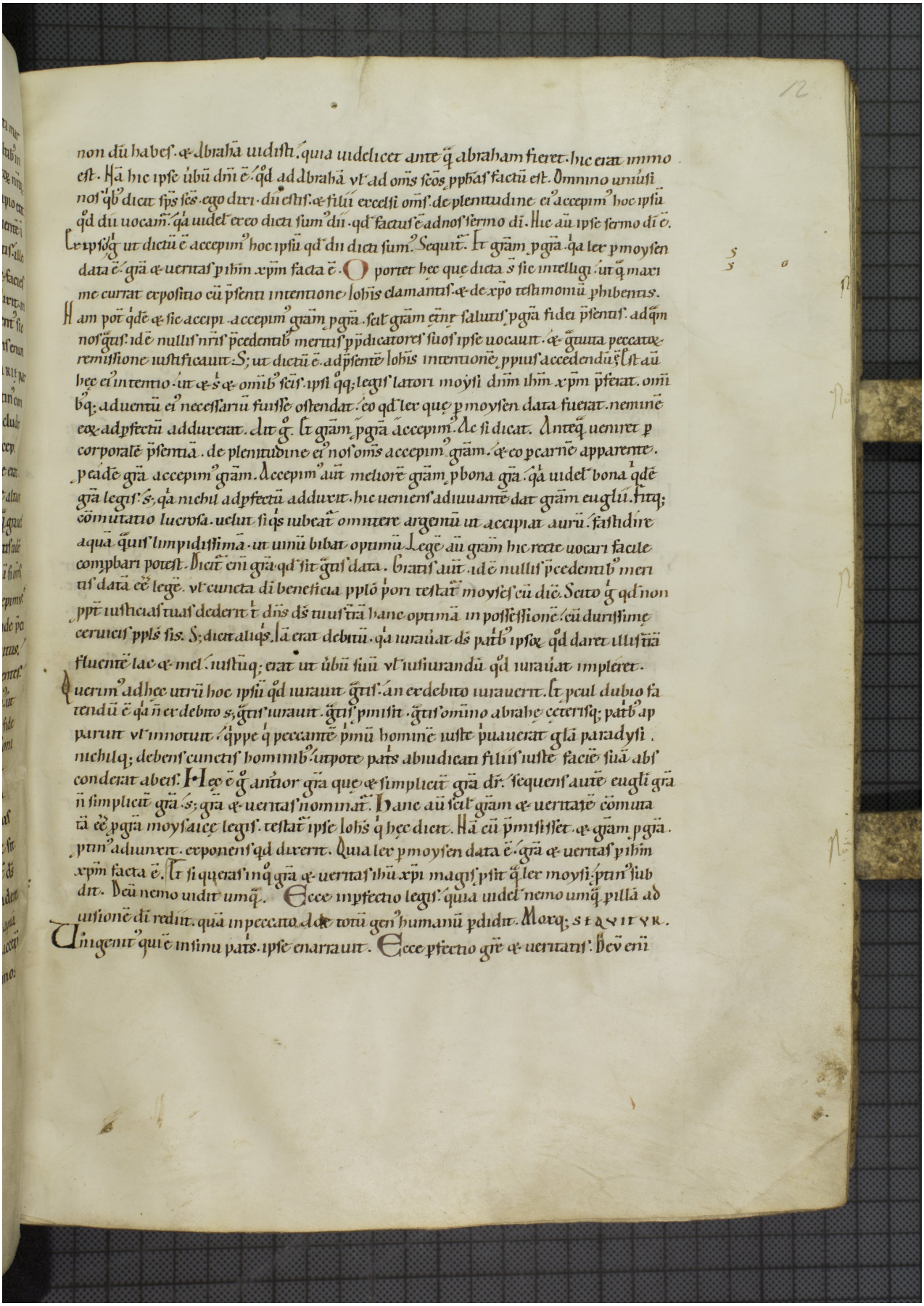

non dū habes. & abrahā uidisti. quia uidelicet ante q̄ abraham fieret. hic erat mmo
est. Hā hic ipse ubū dñi ē. qd ad abrahā vt ad omīs scos ppharas factū est. Omnino uniusi
nos qb dicat sps ses. ego diri. dñi estis. & filii excelsi omīs. de plenitudine ei accepim hoc ipsū
qd dñi uocam. qa uidet ex eo dici sum dñi. qd factus ē a nos sermo dī. Hic aū ipse sermo dī ē.
Ex ipso q ut dictū ē accepim hoc ipsū qd dñi dici sum. Sequit. Et grām pgrā. qa lex p moysen
data ē. grā & ueritas p ihm xpm facta ē. O portet hec que dicta s sic intelligi. ut q maxi
me curat exposito eū psenti intentione lohis clamantis. & de xpo testimoniū phibentis.
Nam pot qdē & sic accipi. accepim grām pgrā. scil grām enim salutis pgrā fidei psentis. ad qm
nos qui. id ē nullis nris pcedentib meritis ppdicatoris suos ipse uocauit. & gratia peccatoe
remissione iustificauit. S; ut dictū ē. ad psentē lohis intentionē ppius accedendū. Sit aū
hec ei intentio. ut & s & omib scis. ipsi qq; legis latori moysi dñm ihm xpm pferat. omi
bq; aduentū ei necessariū fuisse ostendat. eo qd lex que p moysen data fuerat. neminē
eo ad pfectū addurerat. dic q. Et grām pgrā accepim. de si dicat. Antequ ueniret p
corporalē psentiā. de plenitudine ei nos omīs accepim grām. & eo p carnē apparente.
p eadē grā accepim grām. accepim aut meliorē grām p bona grā. qa uidet bona qdē
grā legis. s; qa nichil ad pfectū adduxit. hic ueniens adiuuantē dat grām euglii. Fitq;
cōmutatio lucrosa. uelut si qs iubeat omittere argentū ut accipiat aurū. fastidire
aquā quis limpidissimā. ut unū bibat optimū. Legē aū grām hic recte uocari facile
compbari potest. Dicit enim grā qd sit gtis data. gratis aut. id ē nullis pcedentib meri
tis data ē legē. vt cuncta di beneficia ppło pori testat moyses cū diē. Scito q qd non
ppt iusticias tuas dederit t dñs ds tuus tibi hanc optimā in possessionē. eū durissime
ceruicis ppls sis. S; dicat aliqs. Iā erat debitū. qa iurauerat ds patribus ipsoe qd daret illis tibi
fluentē lac & mel. iustū; erat ut ubū suū vt iusiurandū qd iurauerat impleret.
Querim ad hec utrū hoc ipsū qd iurauit gtis. an ex debito iurauerit. Et peul dubio fa
tendū ē qa ñ ex debito s, gtis iurauit. gtis pmisit. gtis omino abrahe ceterisq; patribus ap
paruit vt innotuit. qppe q peccantē primū hominē iuste puauerat qlā paradysi.
nichilq; debens cunctis hominib utpote patris abiudicari filius iuste faciē suā abs
conderat abeis. Hoc ē q antior grā que & simplicit grā dr. sequens aut euglii grā
ñ simplicit grā s; grā & ueritas nominat. Hanc aū scil grām & ueritatē cōmuta
tā ē pgrā moysaice legis. testat ipse lohs q hec dicit. Hā cū pmisisset. & grām pgrā.
prin adiunxit. exponens qd dixerit. Quia lex p moysen data ē. grā & ueritas p ihm
xpm facta ē. Et si quera in q grā & ueritas ihū xpi magis psit q lex moysi. prin subdit. Deū nemo uidit umq. Ecce impfectio legis. quia uidet nemo umq pillā ad
uisionē di redit. quā in peccato dde totū gen humanū pdidit. Morq; SEQUITUR.
Unigenit qui ē in sinu patris. ipse enarrauit. Ecce pfectio grē & ueritatis. Dev enim